

«Ο ΦΑΤΑΟΥΛΑΣ»

Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας

Γράφει ο Γιώργος Αθανασιάδης

Δικηγόρος – Θεατρικός Συγγραφέας

Australian registered Greek Lawyer

SYNDEY AUSTRALIA

Tel: 92613144 – 0421969172

Την Παρασκευή 29 Μαΐου 2015 και στο Μαντουρίδειο Θέατρο της παροικίας μας, ανέβηκε σε πρεμιέρα η θεατρική παράσταση Ο ΦΑΤΑΟΥΛΑΣ, έργο βασισμένο σε παλαιότερη ελληνική ταινία. Η παράσταση ανέβηκε και θα συνεχίσει για τρεις εβδομάδες, από την θεατρική ομάδα του Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας, σε σκηνοθεσία του Σταύρου Οικονομίδη.

Η εφημερίδα μας, εκπροσωπήθηκε δι' εμού και τελικά η παράσταση ήταν και ένα κοσμικό γεγονός ως πρεμιέρα και βέβαια την ελάμπρυνε με την παρουσία του ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας Δρ Σταύρος Κυρίμης καθώς και εκπρόσωποι της εκκλησίας και άλλων μαζικών μέσων ενημέρωσης.

Συμμετείχε όλη σχεδόν η καλλιτεχνική ομάδα του Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας και αξιολογώντας την παράσταση κανείς χωρίς αυστηρότητα στην έκφραση της γνώμης και με καλοπροαίρετη διάθεση, εκείνο που βασικά εκτιμά είναι η όλη προσπάθεια γενικά που γίνεται από τη συγκεκριμένη θεατρική ομάδα, για την διατήρηση μιας θεατρικής σκηνής. Το έργο γνωστό, παιγμένο πολλές φορές στην διάρκεια του χρόνου κυρίως στην Ελλάδα, από διάφορους θιάσους και θεατρικές ομάδες, θα μπορούσε να πει κανείς λίγο παρωχημένο πλέον και με διαλόγους και ατάκες που πρό πολλού θεωρούνται ξεπερασμένες στα θεατρικά δρώμενα. Πολύ καλή η σκηνοθετική προσπάθεια καθώς επίσης και η προσπάθεια η υποκριτική του ερασιτεχνικού θιάσου, που κυριολεκτικά δίνει την ψυχή του πάνω στη σκηνή και όλο αυτό πραγματικά είναι άξιον αριστείων πολλών.

Οι ηθοποιοί πρόσωπα γνωστά στην παροικία, και ενδεικτικά αναφερόμαστε στον πρωταγωνιστή της παράστασης τον Κω Γιάννη Δαβίσκα, ο οποίος τιμήθηκε στο τέλος της παράστασης και με ειδικό έπαλθο για την μακρόχρονη προσφορά του στα θεατρικά δρώμενα της πόλης μας. Σημαντική παρουσία αν και σε δευτερεύοντα ρόλο, η παρουσία της νέας ερασιτέχνης ηθοποιού μας της Κας Λούσας Μύλλερ, η οποία ερμήνευσε με περισσό μπρίο, φινέτσα και χάρη, γεμάτη θηλυκότητα τον ρόλο της εκρηκτικής χήρας πειρασμού. Μας θύμισε πολλές αξιόλογες ηθοποιούς της Ελλάδας, που ερμήνευσαν αντίστοιχα τον ίδιο ρόλο ή παρόμοιους και εξέφρασε πλήρως την θηλυκότητα, προκλητικότητα και γοητεία της Ελληνίδας γυναίκας πειρασμού.

Επίσης καταπληκτική η ερμηνεία της Μέλπως, σε ένα μικρό ρόλο, εκείνο της συμβολαιογράφου που έκανε την αίθουσα να σειστεί κυριολεκτικά από τα γέλια. Γενικότερα, οι ηθοποιοί έδωσαν τον καλύτερο τους εαυτό για να μπορέσουν να κρατήσουν σε καλό επίπεδο, ένα έργο που όπως προείπα δεν μπορεί να θεωρηθεί από τα κλασσικά της Ελληνικής θεατρικής παράδοσης και παιδείας, γενικότερα φτωχό και που εκφράζει ίσως κάποιες άλλες εποχές, σίγουρα όμως μέσα από την ίδια του την πλοκή δεν είναι και δε μπορεί να θεωρηθεί διαχρονικό. Κλείνοντας όμως και με το σκεπτικό ότι πρέπει πάντα να λαμβάνουμε υπόψη μας και το ακροτήριο που έχουμε σε ένα θεατρικό δρώμενο, η κρίση γίνεται στη βάση ότι είμαστε μέλη μια γηρασμένης παροικίας πλην όμως εκείνο το οποίο είδαμε και μας χαροποίησε είναι ότι στην αίθουσα υπήρχαν και πολλοί νέοι άνθρωποι. Αυτοί ήταν οι ελληνοαυστραλοί νεώτερης γενιάς ή νεοαφιχθέντες τα χρόνια της κρίσης Έλληνες από την πατρίδα. Συνεπώς πρέπει νομίζω να εστιάζουμε πλέον και σ αυτούς και είμαι σίγουρος ότι η θεατρική ομάδα θα αναπροσαρμόσει το ρεπερτόριο και τη θεατρική της θεματολογία, σ αυτή τη κατεύθυνση με σκοπό νέος άνεμος δημιουργίας και θεατρικής διδασκαλίας να πνεύσει πάνω από την παροικία μας.

